

Israelsmissionens Avis

EVANGELIET OG DEN JØDISKE VERDEN

NR. 5 OKTOBER 2010

FERIE I DANMARK OG I ISRAEL

Mens Israelsmissionens udsendinge holdt sommerferie i Danmark, vikarierede andre for dem i Jerusalem og Jaffo. Læs indtryk og observationer på s. 3-5.

TJENERE I NEW YORK

To unge danskere skriver om deres oplevelser ved Jews for Jesus' sommer evangelisationskampagne i New York. Se side 8.

"...Jeg beder af hele mit hjerte til Gud om at jøderne må blive frelst" (Rom 10,1)

Flytning, vemod og minder

Det er naturligvis ikke første gang, Israelsmissionen skifter adresse. I perioden 1907 til 1974 havde man fire forskellige lokaler i København.

Årsagerne til flytning kunne være forskellige. Da man fx i 1912 flyttede fra Sølvgade 8 til Store Kongensgade 59, skyldtes det, at FDF, som man lejede lokalerne i Sølvgade sammen med, sagde op, hvilket gjorde et fortsat lejemål for dyrt for Israelsmissionen.

I 1974 flyttede man fra Lipkesgade 5 i København til Christiansfeld. En dårlig økonomi spillede en betydelig rolle. Nogle af Israelsmissionens ældre venner i København mener dog stadig, at det var en fejludvikling.

Og efter næsten 40 gode år i Ydre Missions Hus i Christiansfeld rykkes sekretariatet til Århus i 2011. Som ved tidligere flytninger er også dette forbundet med et vist vemod og gode minder.

Landsstyret har handlet ud fra en situation, man blev sat i, og skønt, at en flytning til Århus er den bedste løsning. Beslutningen er også truffet under indtryk af de signaler, som Israelsmissionens Unge har sendt.

kk-h

Af Kai Kjær-Hansen, formand

Israelsmissionen bryder efter planen op fra Christiansfeld i efteråret 2011 og flytter til Århus. Et samlet landsstyre står bag denne beslutning, som indebærer et nyt og spændende samarbejde med andre.

Efter at Mission Afrika i oktober 2009 meddelte, at de opsagde samarbejdet med de tre andre missionsselskaber i Ydre Missions Hus i Christiansfeld, har disse tre selskaber drøftet den nye situation. Brødremenighedens Danske Mission (BDM) forbliver i Christiansfeld. Dansk Ethioper Mission (DEM) og Den Danske Israelsmission (DIM) flytter til Århus og indgår i et samarbejde med Menighedsfakultetet (MF). Formelt skal DEM dog have beslutningen om det kommende samarbejde bekræftet på et ekstraordinært årsmøde i november.

Samarbejde og fremtid

I min årsberetning ved 125-års jubilæet i Christiansfeld gav jeg et fyldigt sammendrag af landsstyrets overvejelser vedrørende samarbejde og eventuel flytning (Israelsmissionens Avis, April; se www.israel.dk). Jeg nævnte, at MF havde sendt de tre selskaber en indbydelse til netværkssamarbejde på MF's matrikel i Århus og sagde:

"Et tættere og mere struktureret samarbejde med MF rummer helt nye muligheder for synergi mellem mission og teologi. Det er vigtigt ikke mindst i den tid, vi befinder os i. Det rummer muligheder for et samspil mellem kirke/menighed og mission, som også missionsselskaber har brug for. Vi kommer tættere på den

Bestyrelserne for Dansk Ethioper Mission, Menighedsfakultetet og Israelsmissionen besluttede den 27. august at indgå i et nyt samarbejde – her fotograferet på MF's grund, hvor det nye kontorhus skal opføres.

del af vores unge, som holder til i Århus, hvilket klart er den største gruppe, selv om Danmark er mere end Århus, også når det gælder unge. MF's beliggenhed tæt ved universitetet giver også mulighed for kontakt til dem på universitetet, som arbejder med mission."

Efter grundige drøftelser siden årsmødet i marts besluttede landsstyret på sit møde den 27. august om formiddagen at sige ja tak til samarbejdet. Samme dag mødtes de tre bestyrelser.

Beslutningen den 27. august

Ved et frokostmøde på MF den 27. august mødtes de tre bestyrelser for DEM, DIM og MF og besluttede i fællesskab at bygge et "missionshus", dvs. et kontorhus på MF's matrikel, Katrinebjergvej 75 i Århus og indgå i et fremtidigt samarbejde. Det nye samarbejde åbner dørene for nye fordele og muligheder for alle parter. Menighedsfakultetet bibeholder sin identitet. Dansk Ethioper Mission bibeholder sin identitet – og det samme gælder Israelsmissionen.

Altså tre selvstændige parter

med en fælles vision om mission. Efter den plan, der blev lagt, skulle det nye kontorhus kunne tages i brug i efteråret 2011. Det bygges så stort, at der er plads til andre samarbejdspartnere.

Derfor er DIM med

Ved mødet mellem de tre bestyrelser udtrykte jeg på Israelsmissionens vegne, at et lille selskab som DIM har brug for samarbejde med andre:

"Vi har brug for andre, men mener også, at vi kan tilføre fællesskabet noget. Fastholdes nemlig mission over for det jødiske folk, som frelseshistorisk set står Gud nærmest, har vi

gjort al mission en tjeneste.

Gennem samarbejde, netværk, forskning, teologi og missiologi – i bevidstheden om, at mission er et sejt træk, og at vi selv står som evangeliets modtagere – håber jeg, at vi i ydmyghed og uden triumfalisme kan inspirere og inddrage unge til fortsat tjeneste ude og hjemme, idet vi har Johannes 3,16 som orienterings- og omdrejningspunkt. Derfor er DIM med og glæder sig til samarbejdet."

**Israelsmissionsstævne
på Stella Maris, 1.-4.
november.
Se side 3**

Brug girokortet

Arbejdet i og ud fra Immanuelkirken i Jaffo har mange facetter. Der er meget at glæde sig over. Christian Rasmussen arbejder for at få et Alpha-materiale udgivet på hebraisk. Det vil Israelsmissionen gerne støtte. Tak for en gave hertil!

Gaven kan sendes på et girokort. Man kan også give gaven online på www.israel.dk

Tro og traditioner

Af Bodil F. Skjøtt

Det jødiske samfund har netop overstået den store festmåned og fejret både nytår, Rosh Hashanah, den store forsoningsdag, Yom Kippur, og derefter den otte dage lange løvhyttefest, Sukkot. Faktisk er der i alle disse jødiske – og bibelske – fester elementer, som vi i kirken med fordel kunne fejre med et kristent fortegn. På samme måde som vi jo allerede gør det med påske og pinse, der også er fester med jødiske rødder.

Sammen med et par andre fik jeg mulighed for at fejre jødisk nytår i år – i Danmark. Det blev en aften, som jeg kommer til at huske – af flere forskellige grunde.

Sara indtog mit køkken

Sara, messiansk jøde fra Israel med mexicanske rødder, havde sagt ja til at være i Danmark i september måned for sammen med Ramzi, palæstinenser fra Betlehem, at fortælle om Musalaha, det forsoningsarbejde i Israel, som Israelsmissionen er involveret i. På én betingelse: At hun fik mulighed for at fejre Rosh Hashana – det jødiske nytår. Den betingelse gik vi med til – uden helt på forhånd at vide, hvordan vi kunne få det arrangeret. Måske tænkte vi også: hvor svært kan det være, og hvor vigtigt viser det mon sig at være for Sara, når først hun kommer til Danmark.

Det viste sig at være vigtigt! Så efter at have fortalt konfirmander i Hejnsvig og gymnasier i Grindsted om forsoning og om hvordan israelere og palæstinensere i en fælles tro på Jesus kan finde hinanden, indtog Sara og Ramzi Bilka sammen med

Jeanette Wind, som den dag havde befordret dem rundt til deres møder. Med sig havde de en indkøbsseddel, som skulle gøre det muligt først at få lavet squash-suppe med muskatnød, sabbatsbrød, stegt kylling, bagte kartofler med rødløg, søde gulerødder og rosiner i farin, avocadosalat, bagte æbler med havregryn og vaniljeis. Dertil kom æbler og honning, som skulle bruges i forbindelse med aftenens indledning. At alle opskriftene var baseret på 10 personer, og at vi om aftenen kun ville være fem, fik ikke Sara til at nedjustere, så det blev til mange poser, der skulle bæres ind i mit køkken.

Jødisk fest og identitet

Derefter blev det til mange timer i køkkenet, inden vi omkring kl. 21 kunne sætte os til bordet for først at dyppe æbler i honning, læse de jødiske bønner og ønske hinanden et godt og sødt nytår

Sara og Ramzi i Skagen – på deres tur rundt i Danmark for at fortælle om forsoning blandt palæstinensiske kristne og messianske jøder i Israel.

og så gå ombord i den tre-retters menu. Brødet var stort nok til en familie på 25, og Sara havde insisteret på, at kun en suppehøne havde den størrelse, som kunne gøre det ud for hendes nytårsskylling. Da klokken var 23, var vi trætte – og mætte. Og Sara strålede, for hun havde fået lov til at fejre jødisk nytår.

Det interessante er, at jødiske fester ikke før har betydet noget for hende – og hendes familie har ikke fejret festen – før hun for syv år siden kom til tro på Jesus som sin Messias. "Efter at jeg er kommet til tro på jøden Jesus, er min jødiske identitet blevet vigtig

for mig. For at udtrykke den har jeg brug for de jødiske traditioner og fester," siger hun.

Jødemission anklages ofte for at gøre jøder til eks-jøder. Men Sara – og mange andre med hende – er et godt eksempel på, at det modsatte sker: at mødet med og troen på jøden Jesus hjælper dem til at finde deres identitet. Og mødet med Sara – og andre messianske jøder – kan måske hjælpe os til at genopdage vores kristne og bibelske identitet.

Måske en høstfest kan gøres til en løvhyttefest.

Andagt

Af Christian Rasmussen, Jaffo

Om mission – igen...

For nylig fik jeg det igen; spørgsmålet om man kan og skal være i mission til jøder. Jødemission kan og skal man sige noget specifikt om, men i grunden er det med mission generelt jo ret simpelt. Så simpelt, at der ikke er noget nyt i det for de fleste kristne, men alligevel har jeg selv ofte svært ved at fastholde perspektiverne.

Hvis vi tror, at Bibelen taler sandt om Gud og os, så har vi haft et problem med Gud siden tidernes morgen (næsten). Han havde al grund til at udlette os med sin ild, eftersom vi mente (og vel dybest set stadig mener), at vi ved bedre end Gud. Det går som bekendt allerede galt i Bibels tredje kapitel. Det kunne have været dens sidste side. Det kunne have været verdenshistoriens sidste afsnit. Men det blev det ikke. I samme kapitel lover

Gud at sende en redningsmand. Jesus Messias. Derfor handler resten af Bibelen om Guds redningsmission gennem Jesus. Det må derfor betyde, at det at tro på Jesus også kun handler om Guds redningsmission.

Faktisk må det jo betyde, at ALT handler om Guds redningsmission. Den eneste grund til at vi stadig er her er, at Gud har en plan. Den eneste grund til at

vi ikke blev fjernet fra jordens overflade er, at Gud har en plan. Prøv at mumle det for dig selv, når du fx sidder i bussen, bagved rattet, på arbejdet eller foran TV-Avisen: Den eneste grund til at der er noget, der hedder fx Volvo, Vestas, vi og verden er, at Gud har en plan. Ellers havde det været slut for længe siden.

Pointen er jo så, at Guds mission ikke bare kan være en afde-

Vi ønsker at pege på Jesus

Evangeliet til frelse er gratis, men det koster penge at sende mennesker ud.

Israelsmissionens budget for året 2010 er 2.560.000 kroner. Heraf er der budgetteret med 1.690.000 kroner som gaver. Pr. 1. september er indkommet i gaver 708.000 kr., hvilket svarer til 42 % af de budgetterede gaver.

ling i vores liv, ligesom elektronik er en afdeling i Bilka. Hvis hele Bibelen handler om Guds mission, så handler hele verdenshistorien om Guds mission, og så må hele vores liv altså også handle om Guds mission – om at han vil forløse og forny verden i Jesus. Er vi blevet frelst af Jesus, har vi fået del i ham. Er vi blevet frelst gennem hans mission, så er vi også blevet en del af den.

Perspektiverne er til at få øje på, for pludselig involverer det alt i vores liv og alle i vores liv. På den anden side er det næsten ikke til at overskue, netop fordi

det involverer alt og alle. Her må vi dels rette vores perspektiver ind efter Guds, så vi ser os selv og verden på en måde, hvor alt dybest set handler om Jesus. Det betyder, at en kristen ikke trækker sig tilbage fra verden, men at han/hun går mere ind i den end nogensinde før. Ikke for at blive som den, men for at være i den. Og dels må vi ikke glemme at hente frimodigheden præcis i dette, at det er Guds mission; at det er ham, der har al magt; at det er ham, der må gøre forskellen.

Sekretariat

Sekretariat
Ydre Missions Hus
Nørregade 14
6070 Christiansfeld
Tlf. 7456 2233
Kontorassistent
Jeanette Wind
@: kontor@israel.dk
Girokonto 305-4500
Bankkonto: Reg. nr. 9743
konto nr. 0003054500

Hjemmeside.
www.israel.dk
Generalsekretær
Bodil F. Skjøtt
Tlf. 7356 1276
Mobil 2371 8264
@: general@israel.dk
Ungdomssekretær
Se s. 8

Landsstyret

Formand
Teol. dr. Kai Kjær-Hansen
Tlf. 8622 6470
@: kkh@israel.dk
Næstformand
Forhenværende MF
Henning Lysholm
Christensen
Tlf. 9722 3148
@: lysholm@post10.tele.dk

FU-medlem
Sognepræst
Peter Ø. Jacobsen
Tlf. 7592 0121
@: poej@km.dk
Konsulent
Bent Jakobsen
Tlf. 7594 2991
@: herdisogbent@gmail.com

Familiebehandler
Merete Pihl Konrad
Tlf. 22723363
@: meretepihljacobsen@goolemail.com

Cand.mag.
Hanne Skjøstrup Mikkelsen
Tlf. 8730 3077
@: hanne@israel.dk

Redaktionel medarbejder
IMT
Jørgen Hedager Nielsen
Tlf. 7586 1221
@: hedager@israel.dk

Sognepræst
Heinrich W. Pedersen
Tlf. 7588 3012
@: hwpe@km.dk

Udsendinge

Jaffo
Lisbeth og Christian Rasmussen
Immanuel Church,
Rehov Be'er Hofman 15,
P.O. Box 1783
Tel Aviv 61016, Israel
Tlf.: +972 3 682 0654
Fax: +972 3 682 6409
@: rasmussen@israel.dk

Familien Hørning Jensen vikarierede i sommer i Jerusalem. Fra venstre er børnene Oliver, Benjamin og Johanne.

Jødisk glæde er bibelsk ... og smittende

Af Morten Hørning Jensen, lektor på Menighedsfakultetet

"Sådan en konfirmation kunne jeg godt tænke mig!" Kommentaren faldt en torsdag formiddag ud for Grædemuren af vores 11-årige datter, Johanne. Hun har lige for første gang oplevet den jødiske glæde.

Mit første møde med den – den jødiske glæde – var lige så overrumplende. Jeanette og jeg var nogle uger inde i vores fantastiske år som kirkevolontører i Jerusalem i midten af 90'erne, da vi under et besøg i den gamle by hørte høj sang fra en synagoge. Vi gik nærmere for at undersøge sagen. Pludselig fløj døren op og en gruppe på 15-20 unge ultraortodokse drenge og mænd kom dansende, klappende og jublende ud – mens de løftede en torahrulle foran sig! Snart begyndte en kædedans rundt om rullen, og langsomt banede de sig vej gennem de tætte gader mod grædemuren.

Kontrasten var voldsom. Indtil nu havde ingen ultraortodoks værdiget os et blik. Nu smittede glæden og smilet. De fejrede *simchat torah*, torahens glædesfest.

Bar Mitzvah

Denne sommer skete det så igen – at vi blev overrasket af den jødiske glæde. Vi var egentlig på vej til Davidsbyen og ville tage den lige vej fra Damaskus Gate til Dung Gate, men løb ind i køproblemer ved Grædemuren. Pladsen foran var fyldt med festklædte og glade mennesker i bedesjal med deres smukkeste kippaer på hovedet. Efter et par minutter gik det op for os: Vi var havnet midt i den jødiske konfirmationsfest, *Bar Mitzvah*.

Hver mandag og torsdag formiddag fejres den ved Grædemuren. Busser i lange baner fragter hele

familier til Dung Gate. Konfirmandens far lejer et par fløjte- og trommespillere til at ledsage dem det sidste stykke frem mod Grædemuren. Til taktfaste trommeslag danser og jubler familien sig frem til indgangen, hvor faderen med et ordentligt trut i shofarhornet proklamerer: "Min søn er ankommet til prøven!"

Inde ved Grædemuren står torahbordene tæt pakket op ad skillevæggen til kvindernes bedeområde. Den stolte mor, søstre og tanter står på tær på plasticstole bag hegnet for at følge med. Den største jubel af dem alle bryder ud, når sønnen under en rabbiners påhør er færdig med sin oplæsning: Kvinderne ruller med tungen, bolsjer flyver gennem luften, og faderen løfter stolt sin søns arm i vejret: "Min søn er nu voksen" – i lovens forstand, altså.

Symbolsk bærer sønnen som sin første handling lovens ruller ned til selve muren, mens familiens mandlige medlemmer danser rundt om ham.

Den jødiske glæde er smittende. Vores 11-årige datter blev "ramt" på stedet.

Den er også bibelsk; den jødiske glæde! Prøv at søge i Bibelen efter "glæde", "le", "dans", "jubel" og mere til!

Faktisk er der ligefrem en lov om, at man skal være glad – i hvert fald mindst én gang om året. Femte Mosebog instruerer nøje israelitterne i, hvordan de skal fejre løvhyttefesten – med glæde: "Du skal glæde dig under festen sammen med din søn og datter ... derfor skal du være glad."

Samme glæde finder vi i valfartssalmerne, der var skrevet til festprocessionernes opstigning til Jerusalem: "Jeg blev glad, da de sagde til mig: Lad os drage til Herrens hus!"

Jesus – aldrig glad?

Jeg hørte engang en taler sige,

at det ikke er tilfældigt, at Jesus er vred, oprørt og ked af det i evangeliernes beretninger – men aldrig glad. Hans opgave var for alvorlig til glæde.

Jeg tør sætte en "lov" på højkant på, at Jesus var glad! Han levede som en lovtro jøde. Drog til Jerusalem til valfartsfesterne, betalte sin tempelskat og bar sikkert bedesjal med kvaster. Selv om det teknisk set er rigtigt, at evangeliene ikke omtaler Jesus som glad, så siger evangeliene jo ikke, at han ikke var det. Tværtimod har vi "lovens ord" for, at han var det!

Paulus, en anden lovtro jøde, fører da også den jødiske glæde videre uden kursændring: "Glæd jer altid i Herren! Jeg siger atter: Glæd jer!"

Det er for resten interessant, at vi i den jødiske tradition finder et ligeså stort et udtryk for sorg som for glæde – som fx udtrykt i det ligtog, Jesus møder i Nain. Det er næppe tilfældigt: Muligheden for at udtrykke glæde giver nemlig samtidig mulighed for at udtrykke sorg!

Derfor, til os i det kølige nord: Har vi brug for en evangeliets glædesfest? Med trommer, fløjter, shofarhorn og flyvende bolsjer?

Den jødiske glæde er bibelsk glæde ... og smittende!

Bar Mitzvah-fejring ved Grædemuren.

Israelsstævne på Stella Maris

Velkommen til Israelsmissionsstævne fra mandag den 1. til torsdag den 4. november 2010.

Tema: Guds kald til Israel – og os

Medvirkende: Hans-Ole Bækgaard, Kirsten og Kai Kjær-Hansen, Bodil F. Skjøtt.

Tilmelding: Stella Maris, tlf. 6221 3891, mail: post@stellamaris.dk.

Program: Se www.israel.dk eller www.stellamaris.dk.

Avisen

Jerusalem
Jakob Wilms Nielsen
Den Danske Kirke
Bar Kockba Street 91/5
IL-Jerusalem 97892
Tlf. +972 77 5324 254
@: jakobwn@israel.dk

Volontør Caspari Center
Leah Skov Pedersen
@: leap2300@yahoo.dk

Volontører i Jaffo
Laura og Jakob Højlund
@: nordmand2003@yahoo.dk

Volontørkoordinator i Israel
Lise Bach Nielsen
@: lisebn@israel.dk

Musalaha
Louise Vibjerg Thomsen
@: louise_v_thomsen@hotmail.com

Evangeliet og den jødiske verden
Oplag: 5.000
ISSN 0907-2314
Eftertryk tilladt ved kildeangivelse

Redaktion
Birger Petterson
Bodil F. Skjøtt
Kai Kjær-Hansen (ansv. for siderne 1-6)
Box 11, 8520 Lystrup
Tlf. 8622 6470
@: dimavis@israel.dk
Adresseændring meddeles til Post Danmarks lokale post-kontor, hvor efter Israels-

missionens Avis automatisk bliver sendt til den nye adresse i Danmark. Ved flytning til udlandet, Færøerne og Grønland meddeles flytning til Israelsmissionen.

Layout: Orla Møller, Ydre Missions Hus
Tryk: Vinderup Bogtrykkeri a/s, 7830 Vinderup

FAMILIEN MORTENSEN OG NOGLE AF DERES VENNER

Ora og Lev Guler

Af Jan Holm Mortensen

Ora og Lev Guler kom til Israel i 1994 som immigranter fra Nizhny Novgorod i Rusland. De var kommet til tro på Jesus i årene efter kommunismens fald.

I Israel sluttede de sig tidligt til den messiansk-jødiske menighed Beit Asaf i Netanyahu, som blev ledet af bl.a. David og Lisa Loden. Det er en menighed, som søger en tydelig jødisk profil i gudstjenesteformen, men som teologisk har en nyprotestantisk karakter.

Ora og Lev er typiske for den messianske bevægelse på den måde, at en stor del af væksten over de seneste par årtier netop kommer fra den russisk-talende del af befolkningen. De er også mere eller mindre typiske på den måde, at han er jøde, hvilket hun ikke er. Ora og Lev har fem børn – i dag 5-19 år gamle.

Både Ora og Lev var engagerede i børnearbejdet i deres menighed, og derfor var det helt naturligt, at de blev involveret i det Scripture

Union-børnearbejde, som Vicka var primus motor for i opstartsfasen 2001-2003 (Scripture Union [SU] er i Danmark kendt som "Bibellæserringen"). Strategien var at starte med et arbejde for de russisktalende messiansk-jødiske børn, som ellers meget nemt faldt igennem, når der blev lavet børnearbejde på hebraisk.

Bibelkvinderne Zarema, Vicka og Ora ved Scripture Union konference i Haifa i februar 2005

I starten var der tre messianske menigheder med mange russisktalende medlemmer, der sluttede sig til. Arbejdet fokuserede i første omgang på etablering af sommerlejre for russisktalende børn. Ora og Levs to ældste børn var med på den første sommerlejr, der blev arrangeret i 2002. Året efter var både Ora og Lev med som lejrledere.

Jan og Vicka Mortensen, tidligere præstepar i Immanuelkirken, vikarierede i sommer i Jaffo. Her sammen med datteren Katja.

"Et hjerte til at tjene"

I efteråret 2003 deltog Ora i Caspari Centers ledertræningskursus, "Lev LeSharet", "Et hjerte til at tjene". Det var det år, hvor Vicka og jeg var med som undervisere. Vicka blev udpeget til at være Oras mentor – og sådan kom vi endnu tættere på familien Guler. Da SU arbejdet efterhånden var blevet så veletableret, at Vicka kunne give tøjlerne videre til en lokal leder, var det så også netop Ora, der trådte til. Der blev fundet penge til en ansættelse af Ora, blandt andet med støtte fra Bibellæserringen i Danmark og det internationale SU. Ora blev indsat i tjenesten i januar 2004 og fungerer stadig som leder af

SU Israel. I 2003 blev Lev ordineret som "ældste" for at styrke det russisktalende arbejde ud fra Beit Asaf. Størstedelen af menigheden er i dag fra en russisksproget baggrund, og der er mange fra netop denne gruppe, som er nye i troen.

Vi har mange gode minder fra tiden sammen med Ora og Lev og deres fem skønne børn. Det er en familie, som på mange måder har levet under et voldsomt pres – både økonomisk og på anden vis, men som med de ressourcer, de nu engang havde, engagerede sig med hud og hår i børnearbejde, evangelisation og menighedsopbygning.

Joel og Adel Ben David

Af Jan Holm Mortensen

Joel og Adel kom til landet som immigranter i 1998. De immigrerede begge som jødiske singler og uden deres familie – men fandt hinanden på sprogskole (Ulpan) i Israel.

Adel er af russisk-jødisk afstamning, men voksede op i Tyskland. Joel har en ikke-jødisk skotsk far, men er vokset op hos sin marokkansk-jødiske mor. Han er født i Israel, men har boet i både Caribien, Storbritannien og Frankrig. Hvad denne noget mangfoldige baggrund angår, er Joel og Adel ikke ganske atypiske for messianske jøder – eller såmænd jødiske familier i det hele taget.

Ortodoks jødedom – en mellemstation

Joel og Adel valgte som nye immigranter at tage jødedommen helt ind og blev ortodokse jøder. Men det var – som det ganske ofte sker – en kristen (ikke-jøde) fra deres Ulpanhold, der blev anledningen til, at det ortodokse kun blev en mellemstation for de to. Den kristne ven udfordrede Joel til selv at læse Det Gamle Testamente. Den udfordring tog han op, og her gjorde han mange rystende opdagelser, fortæller han, for her fandt han en helt anden tankegang end de regler, han var vant til at terpe i den ortodokse tradition. Da han så stødte ind i Esajas 53 om Herrens lidende tjener, som han slet ikke kunne finde hoved eller hale i, valgte han at opsøge sin ven fra Ulpan for at få en forklaring. Den dag i juli 2001 kom Joel til tro på, at Jesus var jødernes Messias. Han fortæller selv,

at han samme dag så Jesus i et syn. Og siden har den sag været klar.

Joel var i første omgang noget nervøs for, hvordan Adel ville reagere. Men hendes reaktion var, at hvis nogen kunne overbevise ham om, at Jesus var jødernes Messias – ja, så måtte der være noget om snakken. Adel gik i gang med at læse Det Gamle Testamente og fortsatte så ind i Det Nye. Hendes konklusion efter at have læst Matthæusevangeliet var lige så klar som Joels: "Jamen, Jesus er jo den Messias, vi har ventet på! Hvorfor er der ikke nogen, der har fortalt mig det før!?"

Joel og Adel – jøder for Jesus

Adel og Joel kom i nogle år i en karismatisk messiansk jødisk menighed i Jerusalem, men Joel gik i gang med at studere, og ikke mindst gennem norske Oskar Skarsaunes bog / *temples skygge* fandt han ud af, at det sted, hvor han ville

komme nærmest på sine jødiske rødder i Jesus Kristus, ville være i ... kirken. Nærmere bestemt den del af kirken, som har bevaret dele af den gamle liturgiske tradition, og som opfatter dåb og nadver som sakramenter. Adel og Joel fandt en kristen menighed i Jerusalem, som de kunne føle sig hjemme i. Vi lærte dem at kende

via vort engagement i studenterarbejdet, i forbindelse med at de skulle have deres andet barn, Boaz, døbt. Vi tog med til dåben og den efterfølgende reception.

I 2006 blev Joel ansat som evangelist af Jews for Jesus, og familien flyttede til Petach Tiqva nogle kilometer uden for

[Fortsættes s. 6]

Joel Ben David ved en konference om jødemission i Atlanta, USA, i marts 2010.

Jaffo – borddug og kludetæppe

Af Mogens Jensen, provst emeritus, Grindsted

Apostlen Peter blev klogere i Jaffo. Eller rettere: Han forstod noget, han burde have forstået for længst. Han havde været med på bjerget den dag, Jesus sendte sine disciple ud i alverden for at gøre alle folkeslag til hans disciple.

Peter havde holdt prædikenen pinsedag over profeten Joels løfte om udgydelsen af Guds ånd over alle mennesker; men underligt nok adresserer han sin pinseprædikenen kun til Israels hus.

Til Jaffo er han kommet, hidkaldt af menigheden, fordi den kvindelige discipel Tabitha er død. Peter kalder hende tilbage til livet og opholder sig derefter en tid i Simon Garvers hus. Her får han et syn. Han ser noget, der ligner en dug, blive sænket ned fra himlen, dækket af alle slags dyr og fugle, også dem, en jøde regnede for urene. En røst fra himlen giver ham besked på at slagte og spise; men han afviser, da han ikke vil spise noget vanhelligt og urent. Røsten svarer, at det, Gud har erklæret for rent, må Peter ikke kalde vanhelligt.

Peter blev klogere

Tre gange gentager denne ordveksling sig, og synet forsvinder. I samme øjeblik står udsendinge fra den romerske officer Cornelius i Cæsarea for at hente Peter. Han følger dem og forkynder evangeliet i Cornelius' hus, og Joels profeti går i opfyldelse: Helligånden falder på de lyttende, som derefter bliver døbt. Peter forstår, at hans syn af borddugen med alle slags dyr er en lignelse på, at himmeriget er for alle. For ikke-jøder såvel som for jøder.

I Jaffo

I tre uger i juli/august havde jeg lejlighed til at opholde mig i Jaffo som sommerferieafløser for Christian Rasmussen. Det var på grund af sommeren en stille tid i menigheden, og derfor fik jeg ikke så stort indtryk af det daglige liv i den; men min kone og jeg fik lejlighed til at opleve festligt gudstjenestefællesskab i den smukke Immanuelkirke og et godt samarbejde og samvær med kirkens øvrige medarbejdere.

Mogens og Annelise Jensen vikarierede i Immanuelkirken i sommer. - Her Annelise sammen med kirkens altnuligmand, Jeff, og kirkens organist, Juan.

Blev jeg klogere i Jaffo?

Blev jeg så som Peter klogere i Jaffo? Jeg fik i hvert fald som han understreget noget, som jeg godt vidste i forvejen, nemlig at himmerigets aftryk i kirken på jord ikke så meget ligner en borddug som et kludetæppe. Jeg holdt gudstjeneste i Immanuelkirken lørdag og søndag for og med to forskellige menigheder med hver sit ritual, og senere lørdag lånte en ghanesisk og derefter en rumænsk menighed kirken til deres gudstjenester, søndag en russisk menighed. Og når man efter sabbatsgudstjenesten lørdag kom tilbage til lejligheden i menighedshuset, skulle man bane sig vej gennem en koreansk menighed, som fyldte lokalerne i husets stueplan.

Et broget kludetæppe

Det er glædeligt, at kirke og menighedshus er åbent for et så broget gudstjenesteliv; men med tanke på synet af kirken som en borddug, der samler alle under ét, kan det vække til eftertanke, at vi, som er på vej mod

Vægtæppe i menighedshuset i Jaffo. - Uanset hvilken nationalitet man tilhører, mindes man om, at vor kristne tro har jødiske rødder.

det fælles festbord i himmeriget, optræder som et så broget kludetæppe på jord.

Men én ting mere, som jeg også godt vidste, fik jeg understreget. Vigtigheden af, at evangeliet lyder på modersmålet, vort hjertesprog. Kun sådan kan vi helt tage det til hjerte.

Så vi må nok leve med kludetæppet, indtil vi lærer et fælles sprog om himmerigets festbord.

Jakob Wilms Nielsen tog sine første lektioner i hebraisk, da han sammen med Lise var volontør i Jerusalem i 2005.

Mah Nisma – Hakol Besæder

Af Jakob Wilms Nielsen, Jerusalem

hvor *Jeshu* efter kristen tradition blev korsfæstet og opstod igen.

Jeshu eller Jeshua?

Jeshu er det mest benyttede hebraiske ord for Jesus. Jeg er næsten 100% sikker på, at det er ubevidst fra mine læreres side, men brugen af netop det navn for Jesus er faktisk ikke særlig politisk korrekt. *Jeshu* skulle nemlig stå for noget i retning af: "Må hans navn blive glemt for altid." Derfor insisterer hans nulevende hebraisktalende efterfølgere naturligt nok på at kalde ham ved hans hebraiske navn *Jeshua*, som betyder frelseren. Således f.eks. i et 10 minutters langt nyhedsindslag på israelsk tv for nogle år siden, hvor der blev tegnet et forholdsvis nøgternt og objektivt portræt af den messianske bevægelse. Bare ét eksempel på hvordan den stadigt voksende bevægelse af Jesus-troende jøder forsøger at gøre opmærksom på sig selv som en legitim jødisk retning, der kræver respekt og anerkendelse.

Og at deres kamp faktisk nytter noget, viste sig i en anden af mine hebraisktimer. I et valgfag, som er en del af sprogstudierne, havde jeg valgt et tekstforløb om Jerusalem i det 19. århundrede. Til min overraskelse var min lærer her ikke bare politisk korrekt, når talen faldt på den aktuelle politiske situation, men også når det kom til kristendommens hovedperson. Sandelig om ikke hun insisterede på at kalde ham *Jeshua* og vidste, at hans jødiske nulevende efterfølgere kaldes messianske jøder.

Udfordringen

Mah Nisma – Hakol Besæder. Det går fint. Jeg lærer hebraisk, men samtidig lærer jeg også noget om, hvordan den almene israeler ser på sig selv og sit samfund. Og så får jeg et lille indblik i, hvordan nogle jøder ser på ham, som kom for at være *Jeshua* – frelser for sit folk.

Udfordringen for os, som gerne vil være Israelsmission, er nu "bare", hvordan vi kommer i dialog med hans folk om, hvem han var, og ikke bare om hvad vi skal kalde ham.

Hvordan går det? – Fint, tak. Sådan cirka kan de hebraiske gloser i overskriften vist oversættes. Og netop hebraiske gloser fylder forholdsvis meget i mit hoved for tiden.

Jeg er nemlig i skrivende stund præcis midtvejs i et 8 ugers hebraiskkursus på Det Hebraiske Universitet i Jerusalem. Jeg går i, hvad der svarer til 3. klasse, så niveauet er egentlig ganske højt. Der bliver selvfølgelig kun talt hebraisk på klassen, også selv om det er grammatik, der er på dagsordenen.

Klassen

Vi får lektier for og skal til hver uge aflevere en mini-stil på hebraisk. Jeg har f.eks. for nylig beskrevet mine holdninger til så forskellige emner som "kvinder på arbejdsmarkedet", "økologi" og "børneopdragelse". Ganske underholdende at sidde med et stykke papir med mærkelige bogstaver foran sig og vide, at jeg faktisk helt selv har konstrueret disse fremmede sætninger.

Klassen jeg går i består hovedsagelig af studerende på universitetet, som er ankommet to måneder før semesterstart for at opgradere deres hebraiske sprogkundskaber. Her er jøder fra USA, Brasilien, Frankrig og Mexico, kristne fra Tyskland, Sydamerika og Danmark, samt israelske muslimer. Måske på grund af denne store forskellighed er underviserne pinligt politisk korrekte. Der tales aldrig politik i klasseværelset. Og alle tre store verdensreligioner behandles i vores tekster med den største respekt.

Af gode grunde har jeg været særlig interesseret, når vores jødiske undervisere kommer ind på ting der har med kristentro at gøre. Desværre handler det oftest om de gamle etablerede kirkesamfund og deres historiske betydning. Flere timer har handlet om Gravkirken, dens særpræg, hvorfor den samme stige har stået der de sidste mange årtier, og hvorfor de kristne kirkesamfund ikke kan enes. Stedet omtales dog heldigvis også som stedet,

Joel og Adel Ben David

Tel Aviv. Joel og Adel besluttede sig hurtigt for at være med i Immanuelkirken i Jaffo. Det var netop det lutherske grundlag, der tiltalte dem. Her følte de sig hjemme – og her ville de kunne få deres kommende børn døbt. Sådan fik jeg den store glæde at få lov at døbe deres lille Nathanael, da han kom til verden i 2007. Ved siden af arbejdet for Jews for Jesus færdiggjorde Joel også sine studier ved Israel College of the Bible, og fik sin bachelor grad inden for "Bible and the Ancient Near East" i 2007.

Tilknytning til Immanuelkirken

Via Joel fik Immanuelkirken en tæt tilknytning til Jews for Jesus. Jews for Jesus brugte vore lokaler i forbindelse med særlige fremstød i byen og hjalp til ved kirkens julegudstjenester. Og Joel tog vore unge med på evangelisation. Vores norske volontør Johannes Elgvin var meget begejstret for Joel og kaldte ham "den messianske bevægelses nye

Paulus". Selv om Joel er en ung mand, er han en person med stor gennemslagskraft; en ildsjæl med stor teologisk sans, god humor og et enestående mod; en kommende leder – ingen tvivl om det.

Adel og Joel sluttede sig til vores menighed på et tidspunkt, hvor vi var ved at etablere et menighedsråd (efter mange år uden et sådant) – og selv om han var ny, blev han valgt ind som den første menighedsrådsformand. Under hans ledelse fik vi lavet en konstitution for kirken.

Vi kunne godt have tænkt os at beholde familien hos os i Jaffo, men Jews for Jesus ville det anderledes – så i december 2008 forlod familien Israel for at gøre tjeneste i England. Efter et års tid i USA er familien netop vendt tilbage til England. Men hvem ved – mon ikke der kunne gå hen og blive en fremtid for dem i Israel?

Hvem gider beskæftige sig med Israelsmissionens vedtægter? Det gjorde Israelsmissionens Unge og Landsstyret ved en studiedag sidst i august måned. Det var opbyggeligt og tankevækkende. Her bringes et uddrag af Jan Holm Mortensens indlæg.

At bringe evangeliet om Jesus Kristus til jøderne

Af Jan Holm Mortensen

Ikke fire sidestillede formål – men ét samlet mål

Selv om det ikke siges direkte i Israelsmissionens formålsparagraf, er der ikke tale om fire ligestillede formål. De tre sidste paragraffer skal læses i lyset af den første, som udtrykker hovedformålet. Alle skal bindes op under det første formål.

Målet for Israelsmissionens aktiviteter – hele vejen rundt – er med andre ord at bringe evangeliet om Jesus Kristus til jøderne. Det er jo også præcis det, der ligger i navnet: "Israelsmission" – med det in mente, at navnet er fra en tid, hvor der ikke var et "Israel" på landkortet, men kun et Israel i kød og blod spredt rundt omkring i verden: det jødiske folk. Hovedformålet er således ikke mission til staten Israel. Men at nå det jødiske folk, hvor det så end måtte befinde sig. Noget andet er så, at det er naturligt at have et arbejde i landet Israel, nu hvor det er kommet på kortet.

Evangeliet tilbage til jøderne

IU indfører sit slogan "Return to sender" og udlægger det sådan, at det handler om at bringe "evangeliet tilbage til jøderne", hvilket jo understreger, hvor grundlæggende selvfølgelig den opgave er. Evangeliet kom fra jøderne, "udgik fra Zion" – for

nu at sige det med Esajas' ord – og nåede helt op til os i det høje nord. Evangeliet nåede os! Og vi vil gerne give noget af den velsignelse tilbage til det jødiske folk.

Jeg blev indsat i Jaffo på Trinitatis søndag i 2004. Netop den dag er missionsbefalingen – meget passende – prædiketekst. På henholdsvis engelsk og hebraisk sagde jeg bl.a. noget i retning af følgende:

"Det er svært at gøre op, hvad det har betydet for os i Norden som folk, at evangeliet nåede os. Vi blev (i sandhed) kaldet ud af mørket og ind i hans underfulde lys. Det skete, fordi der var nogle, der var trofaste mod Jesu befaling. Der var nogle, der gik. Det har bestemt ikke været let at være missionær blandt de stivnakkede, stædige, voldsomme og uelskværdige vikinger. Men der var nogle der gik – og Jesus gik med, som han havde lovet."

Og så fortsatte jeg:

"Vi står i gæld til hele den lange kæde af Jesus-vidner, der bragte evangeliet fra Jerusalem og helt til verdens ende. Hvilket større privilegium er det så ikke, at få lov til at være med til at bringe evangeliet tilbage til det land og folk, som det i sin tid udgik fra. Mon ikke Simon Peter, der havde sit allerførste virke her i Jaffo, ville have glædet sig og undret sig, hvis han havde kunnet være med i dag, og set ud over denne

menighed – med folk fra alle jordens fire hjørner?!"

Det er et privilegium at få lov at bringe evangeliet tilbage til jøderne! Men her vil jeg gerne lige indskyde en præcisering af dette "tilbage", som jeg finder vigtig.

I taknemmelighedsgæld til hvem?

Når vi taler om at bringe noget tilbage til jøderne, så betyder det med andre ord ikke, at vi står i taknemmelighedsgæld til de nulevende jøder. Når jeg i min tiltrædelsestale formulerede mig på denne måde: "Vi står i gæld til hele den lange kæde af Jesus-vidner, der bragte evangeliet fra Jerusalem og helt til verdens ende", så var det ikke en tilfældighed. Det er dem, vi skylder tak – individuelt og kollektivt som et kristent land. Det er ikke sådan, at vi skylder de nulevende jøder tak i den anledning.

Måske kan vi bedre formulere det om at give noget tilbage til det jødiske folk ved at knytte til ved det billede, Paulus bruger om evangeliet, som en arv, vi har fået. En arv, som helt naturligt skulle være gået til det jødiske folk, men som store dele af det jødiske folk desværre afviste og forkastede. I stedet har vi, som af natur og herkomst egentlig stod udenfor, fået del i denne arv. Vi blev inviteret med. Vi har smagt dens velsignelse! Nu mangler der så bare det, at de naturlige arvinger, det jødiske folk, også skal opdage, at den er god nok!

Sådan at cirkelen sluttet. Jesus er deres Messias. Sådan kan vi sige tak til vore israelitiske/jødiske fædre og ære dem. Sådan kan vi give det gode, vi har fået tilbage, tilbage til det folk, der er de naturlige arvinger, vore jødiske fædres kødelige børn.

MØDER & TEMA-AFTENER

Bestil et møde med en engageret taler, aktiv i Israelsmissionen.

For mødeprogram: se dagspressen, kirkeblade eller Israelsmissionens hjemmeside www.israel.dk

Reception for generalsekretær

Israelsmissionens dynamiske generalsekretær, Bodil F. Skjøtt, blev fejret ved en reception den 3. september i forbindelse med sin 60-års dag.

En lang række skriftlige lykønskninger var modtaget, og taler blev holdt af kollegaer i YM-huset samt af repræsentanter for vore samarbejdspartnere.

Israelsmissionen var vært og serverede sønderjysk kage-kone.

Bibel- & badeferie

Egypten

Priser: Fra kr. 7.995,-

Prisen er inkl.:

- Rejseledsagelse
- Halvpension
- Formiddags bibelforedrag

Rejseledere:

Mette & Børge Haahr

Forhør om ledige pladser

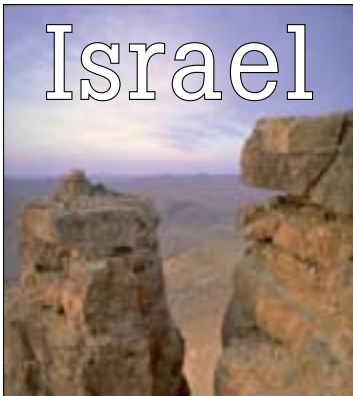
75 92 20 22
felixrejser.dk

Den Danske Israelsmissions formål er:

- at bringe evangeliet om Jesus Kristus til jøderne
- at lytte til, hvad Bibelens Gud vil sige os gennem jødernes vidnesbyrd
- at fremme indbyrdes kendskab og forståelse mellem jøder og kristne og derved fjerne gensidige misforståelser
- at modvirke og bekæmpe antisemitisme under enhver form

Israel

Med dansk rejseleder >>>>>

Når du vil opleve noget nyt!

Unitas Rejser har arrangeret rejser til Israel med succes i mange år – faktisk siden 1948! Vi ved, hvad vi snakker om!

Oplev det moderne Tel Aviv, smukke Jerusalem, Galilæas enestående natur, den fascinerende Negev-ørken samt den skønne og naturlige spa, Det Døde Hav. Besøg også de spændende bibelhistoriske steder... og på nogle af rejserne også Jordan med uimodståelige Petra!

Kontakt os for flere oplysninger eller læs mere og bestil på www.unitasrejser.dk

Unitas Rejser er for både krop og sjæl. Vi tilbyder rejser, hvor oplevelsen af kultur og historie er i højsædet. Vi tilbyder rejser med dansk rejseleder, hvor alt er tilrettelagt, og rejser på egen hånd, hvor du selv sætter programmet.

www.unitasrejser.dk
87 231 240

Unitas Rejser

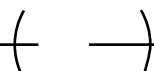
Mere end rejser

Prøv Indre Missions Tidende gratis i fire uger

Interviews Ugens prædiken Meninger Korte nyheder

Kontakt IMT tlf.: 82 27 13 35 eller ing@imt.dk

Offer i fjende-land

Det, vi så før, var den etiopiske kirke. Nu vil vi gå helt ind i Gravkirken, hvor fem andre kirkeretninger også holder til". Vi fulgte med turguiden ind i kirken, bygget over stedet, hvor man formoder Jesus blev korsfæstet og begravet. Her blev vi mødt af munke og præster og andet gejstligt godfolk, som holder til i Gravkirken i Jerusalem.

Udover den etiopiske findes også den græsk-ortodokse, den armensk-apostolske, den romersk-katolske, den koptiske og den syrisk-ortodokse kirke i eller ved Gravkirken. Så mange kirkesamfund på ét sted har op gennem tiden givet anledning til interne stridigheder og gør det stadigvæk; eksempelvis om retten til bestemte områder i kirken og hvem der har ret til at holde gudstjeneste hvornår.

De første indtryk virker beskæmmende, og man får lettest øje på noget som ligner religiøst postyr, som ikke leder tanken hen på budskabet i NT om næstekærlighed. Når man kommer fra en protestantisk tradition - og ikke

Hvem er de egentlige skurke - og hvem er ofrene?

har oplevet den ortodokse kirke før - kan Gravkirken virke lidt som et religiøst cirkus.

På "Feel Israel"-turen i sommer besøgte vi Israels store seværdigheder og oplevede landet og dets mange forskellige beboere på nært hold. Jeg blev glædeligt overrasket over den gæstfrihed, både israelere og palæstinensere mødte os med undervejs. Det virker desto stærkere og mere paradoksalt, når man tænker på alle de konflikter og problemer, som mennesker her kæmper

med i dagligdagen. Disse konflikter fostrer fjendskab og had, og lige under overfladen af gæstfrihed og venlighed lever da også had og fjendskab.

Når man ser de ulovlige bosættelser på Vestbredden, ser muren rundt om palæstinensiske landsbyer og minerne i jorden langs Jordanfloden, når man ser dybere og ser konflikterne fra flere sider, synes forsoningen langt væk. Når snart sagt alle trosretninger og partier har konflikter med og mod hinanden skaber det forvirring om, hvem der er de egentlige skurke, og hvem der er ofrene.

Da vi var på Holocaustmuseet, Yad Vashem, og så på de grufulde fjendehandlinger, fik jeg øje på en ung israelsk soldat. Det er i sig selv ikke et sjældent syn at se unge soldater dernede traske rundt med deres maskingeværer, men lige der på Holocaustmuseet slog det mig, om

Israelsmissionens Unge

Bliv volontør...

Oplev et livsforandrende fællesskab med folk fra alle slags lande og kulturer - det er i ISRAEL, det sker! Du kan høre mere om dine muligheder for at rejse ud ved at ringe til volontørkoordinator Lise Søndergaard på 26 744 229.

han i sin uniform af og til kunne spejle sig selv i billederne af det jødiske folks fjender op gennem tiderne, eller om han altid så sig selv i rollen som den forfulgte jøde, som Yad Vashem rummer så mange billeder af. Igen de modsætningsfyldte billeder.

Stærkt var også besøget i Gravhaven. Her var ingen tegn på religiøse stridigheder eller uro, men i stedet fred og glæde, som lyste af påskemorgen. Det

var nok ikke her Jesus opstod, men, som havens guide sagde: "Det vigtige er ikke, om det var her, Jesus opstod - men at han gjorde det". Det er stort at tænke på, at Jesus blev det største offer, et offer i fjendehænder, og at han - på alles vegne - blev overgivet til fjenden - af Gud selv. For at frelse alle - israelere, palæstinensere - og danskere.

FALL FUEL 2010: FORSONING - VEN MED FJENDEN !?

Israelsmissionens Unge afholder deres årlige efterårslejr d. 22-24. oktober 2010 på LTC, KFS' Ledertræningscenter i Ødsted, Ribevej 71. Emnet for lejren udtrykker IU's årstema, som er forsoning, og hvad der dertil hører af udfordringer og glæder i Israel/PA og i Danmark.

Et mere detaljeret program for lejren kan du finde på ung.israel.dk, og ud fra det kan du læse om de tre dages program:

FRIDAY

Fredag aften vil du opleve et jødisk-kristent sabbatsmåltid, høre forsoningsberetninger fra det konfliktramte Israel/PA ved hjemvendte Musalaha-ansatte Eva Jacobsen og Jonathan T. Nielsen, og der vil være mulighed for at se en efterfølgende film. **Desuden kan der debatteres over en forsonende vandpipe eller en kop kaffe.**

SATURDAY

Om lørdagen vil Israelsmissionens tidligere Jerusalem-præst ved Den Danske Kirke, Hans-Ole Bækgaard, fortælle os om, hvad det Gamle Testamente siger om forsoning.

Over middag leder Tobias Nedergaard Olesen det **crazy sponsorløb "Blind leder da ikke blind?"**, som du allerede nu kan finde sponsorer til ved at downloade en seddel på vores hjemmeside. Husk at finde sponsorer, der vil støtte dig pr. omgang eller med et fast beløb. I år vil der være en stribe overraskelser i forbindelse med sponsorløbet, så **husk knæbeskyttere og andet sikkerhedsudstyr.** Om eftermiddagen vil der være undervisning i, hvad Ny Testa-

mente siger om forsoning, hvorefter vi skal ud og gå en forsonende tur.

FESTAFTEN FOR ALLE

Om aftenen inviterer vi alle interesserede med til vores festaften, hvor lejrens tema bliver taget op ved fest-taler og én af sommerens Feel Israels-guides: stud. theol. Kristoffer Simonsen. Der vil være lovsang samt små glimt af sommerens gode events. Vi slutter af med en provokerende anti-forsonende film sent lørdag aften, mens vandpiberne bliver varmet op.

SUNDAY

Søndag formiddag vil vi afholde en åben offentlig **forsoningsgudstjeneste**, og lejren ender med fælles frokost.

CATCH THE FIRE

Tilmeld dig - helst så hurtigt som muligt - på unge@israel.dk

Priser:

220 kr. pr. person
400 kr. for familie med op til to børn
175 kr. pr. bestyrelsesmedlem af en lokalforening.
150 kr. i dagspris (hvis du kun kommer enten fredag, lørdag eller søndag)
50 kr. for lørdag aften:
Forsoning - ven med fjenden!?

Husk at tilmelde dig og din familie til unge@israel.dk.

Vi ses på Fall Fuel 2010...!
Mvh Israelsmissionens Unge

Rejseberetning fra Jews for Jesus

Af Dinna Bjerrum og Mirjam Norup

Trætte i kroppen efter en lang arbejdsdag sætter vi os ned og spiser aftensmad. Vi står i køkkenet hele dagen og laver mad og vasker op. Det er sommerkampagne i New York, hvor ca. 25 unge messianske jøder er samlet for at fortælle om Jesus på gader og stræder.

Hver aften efter maden er der tid til at fortælle om dagens oplevelser. En ung fyr rejser sig op: "Jeg kom i snak med en dreng i dag. Han sagde, at han var kristen, men ikke rigtig kom i kirken eller læste i biblen. Jeg gav ham et Johannesevangelium og vi bad sammen." En lyshåret pige

rejser sig op: "Jeg snakkede med en hjemløs i dag. Han begyndte at græde, da jeg sagde, at Gud elsker ham. Vi bad ham til frelse, og nu vil han gerne i kontakt med en kirke." En ældre fyr med stærk britisk accent fortsætter: "Jeg kom i snak med to piger. De ville gerne høre, hvorfor jeg tror på Jesus.

De gav mig deres adresser, så vi kan sende dem mere information om kristendommen." Historierne fortsætter. Utrolig mange mennesker er kommet i kontakt med Jews for Jesus denne sommer! Det var hårdt arbejde for os allesammen, men det var det hele værd!

Passion del 6+7

IU-teams - hvorfor team-arbejde kan gøre en forskel

Af Marianne Leer

Oplever du indimellem i dit liv, at du håber, at du kan gøre alting selv? Eller ved du, at du ikke kan gøre alting selv, men tør ikke spørge andre om hjælp?

Jeg kender en kvinde, som har et hjerte for fællesskab. Hun har et hjerte for, at alle dem, som hun har i sit liv, skal have mulighed for at være en del af et fællesskab.

Kvinden hedder Louise: Hun var engang på lejr sammen med 1000 andre kristne og fyldte hendes campingvogn med veninder. En af de første dage på lejren kom en

anden kvinde, Mette, hen og fortalte, at hun ikke havde noget sted at spise i den tid, hun var på lejr. Louises hjerte hoppede en ekstra gang, fordi hun ville hjælpe hendes veninde, men hun vidste også, at det blev en udfordring, fordi Louise og Mette ikke altid kom godt ud af det sammen. Louise vidste, at hun havde brug for hjælp fra andre for ikke at blive modløs.

Hun besluttede sig for at samle de veninder, hun boede i campingvogn med, for at sætte dem ind i sit dilemma og sluttede af med: "Men jeg har brug for jeres hjælp, hvis det skal blive hyggeligt". Beslutningen blev, at Mette kom og

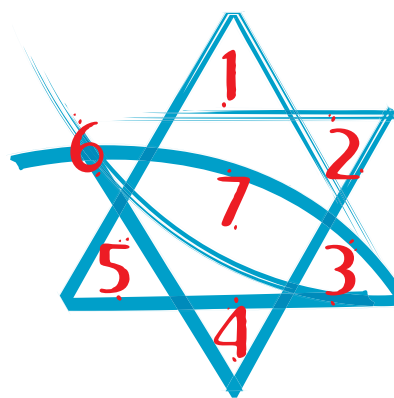
spiste frokost, og det blev en god og hyggelig oplevelse. De var fælles om at bære ansvaret for, at det blev hyggeligt, og det endte med, at det ikke kun blev Louises opgave. Hendes veninder støttede hende, fordi hun turde vise, at hun havde brug for deres hjælp.

Da jeg hørte Louise fortælle historien, gjorde det mig glad, fordi hun formåede ikke at tage alle bekymringer på sig, men i stedet dele det, som var svært for hende, og samtidigt hjælpe Mette. Det er virkelig powerfuldt, når en hel campingvogn arbejder med samme passion. Prøv at tænke, hvad der ville ske for en hel forening som IU, der arbejder for samme mål.

Spørgsmål til dig

Hvem kan hjælpe dig med din passion?

Tænk på dem i IU, du allerbedst kunne tænke at arbejde sammen

Hvordan kan din passion blive levende for andre?

For at en passion bliver levende for andre i IU, må du kunne fortælle, hvad andre skal gøre. Louise fortalte, at hun gerne ville hjælpe veninden ind i fællesskabet, og det gjorde hun ved, at alle i hendes campingvogn bød Mette til frokost. Lad os arbejde sammen med det mål fx at støtte forsoning i Israel/PA og i Danmark. Sammen kan vi løfte meget.

med i forhold til din passion. Kontakt dem, og sælg ideen til dem. Vent derefter og se, hvem af dem, der vil med på dit team.

Israelsmissionens Unge

Vigtige informationer

Israelsmissionens unge

Ydre Missions Hus
Nørregade 14
6070 Christiansfeld

Tlf. 7456 2233
www.ung.israel.dk

Ungdomssekretær

Peter Madsen (ansv. s. 7-8)
unge@israel.dk - Tlf. 3029 2075

Volontørkoordinator

Lise Søndergaard - iu@israel.dk

Personlig assistent

Tobias N. Olesen - PA@israel.dk

IU-formand:

Peter Bach Nikolajsen
peterbach30@hotmail.com

Eventkoordinator:

Heine H. Nielsen
event@israel.dk

Projekter:

- ✦ Meet The People
 - ✦ Musalaha
 - ✦ Studenterarbejde i KFS/IFES
 - ✦ Jews For Jesus
- Giv en gave til IU**
På konto: 9743 0016529907